

Приказка за огненото животно.

(От Д-р Г. Биденкап).

I.

Преди хиляди, хиляди години нямало като днешните хубави кжщи, кждето човек може да се запази от студ и сняг, от джд и жегга. Нямало днешните легла, в които човек може спокойно да се наспи. Нямало никакви улици, никакви железници, никакви дюкяни, никакви хлебарници; навред—гора; свржшвала гората и почвало поле, в което расли разни цветя и житни тревии; свржшвало полето и почвало пак гора. А в гората нямало никакви пжтища и на някои места в нея било сжвсем тжмно. И човек трябвало да бжде много предпазлив, кога минава през тази гора.

И мжже, и жени тогава ходели боси, а в гората имало опасни змии, които, легнали на земята, изглеждали сжщо като джрвени клонки. Вжрвял човека спокойно и хоп! — без да подозира — стжпва на такава клонка. Огжва се тази клонка-змия и ухапва човека или се увива около крака му. Имало тогава такива голями змии, които, като се обвият около човека, могат да го удушат.

Това било ужасно. И затова хората и до сега тжй много се страхуват от змиите, ала днешните змии, които се срещат из горите са много, много по-малки. Само в Индия, Америка и Африка има още голями, опасни змии.

В пжрвобитната гора преди хиляди, хиляди години се вждели не само опасни змии. Имало дивии мечки с остри зжби и нокти, които ревели из гората. В покрайнините на гората скитосвали яки биволии, и щом срещали човек, нападали го и го промушвали с рогата си. Имало вжлци, които тичали много бжрзо, нападали срещнатите хора и ги изязждали.

Лшо било за всекиго — бил той вжзрастен или млад — ако не можел да се катери по джрветата; за него смржтта била неизбежна.

И затова хората живеели по високите джрвета в гората.

Както птиците днес вият гнездата си по джрветата, сжщо и хората тогава си правели кжщи между клоните на тогавашните джрвета. В тези кжщички те намирали прибежище против проливните дждове и острия вятжр, който свирел между клоните на джрветата, ала в тях не би могло да се кладе огжн. Пжк тогавашните хора не познавали, що е огжн.

II.

В една страна имало две гори. Едната гора била горе на планината, а другата долу — в долината. Хората, които живели в плананската гора, били зли, а тези, които живели долу — в равнината, били миролюбиви.

Един пжт полянските горци, като сжбирали ягоди и плодове за обед, били нападнати от планинските горци, които им взели всички сжбрани плодове, а на туй отгоре ги и набили.